

Projectfiche “RTJ De Tafels”

Wat zijn de ervaringen in de praktijk ?

1 Getuigenissen over de good-practice RTJ Meetjesland

- De regioverpleegkundige van K&G botste in één van haar begeleidingen op verschillende hulpvragen. De begeleide moeder ervaarde moeilijkheden op meerdere levensdomeinen. Ze stemde ermee in om met hulpverleners uit andere organisaties samen te zitten om tot een efficiënt hulpverleningstraject te komen. K&G, CKG en CCGZ schoven samen met de moeder rond tafel. Omdat het verhaal van moeder vanuit verschillende invalshoeken benaderd en bevroegd werd, en elke hulpverlener zijn eigen accent hierin legde, werd de hulpvraag duidelijker. Samen met deze moeder kwamen we in dit gesprek tot een hulpverleningsplan waarin alle betrokken diensten hun engagement uitspraken.
- Het CLB stelde vast dat het gedrag van een kind op school moeilijk liep en stelde een vraag naar een contextbegeleiding aan het CKG. Eerder werd er reeds een tijdje begeleid vanuit het RCGG, maar deze begeleiding liep vast op de afwezigheid van de vader. Na een bespreking binnen de intervisiegroep van het netwerk, werd het gezin uitgenodigd voor een overleg met het CLB, RCGGZ, KG en PH Columbus. Dit team slaagde er in twee gesprekken in om beide ouders te betrekken bij een mogelijke verderzetting van de hulpverlening. Zowel vader als moeder spraken hun engagement uit en werden van bij het begin beiden in hun verantwoordelijkheid aangesproken.
- Een dienst weigerde om een begeleiding opnieuw op te starten. De dienst bracht hiervoor goede redenen aan, maar wilde toch met het netwerk zoeken naar eventuele mogelijkheden. Na intervisie binnen het netwerk kwam er een consensus om de hulpverlening opnieuw een kans te geven, dankzij het engagement van andere diensten die ondersteunend wilden zijn. Een gesprek tussen de ouders, de aanmelder vanuit de brede instap en de mensen vanuit probleemgebonden hulpverlening, resulteerde in afspraken waarin iedereen zich kon vinden. Dat op deze manier dezelfde hulpverlener van weleer kon heropstarten bij dit gezin, bleek een grote meerwaarde.
- Een meisje van 11 jaar werd opgenomen n.a.v. hyperventilatie en automutilatie. De decompensatie kwam er door de complexe sociale situatie: vechtscheiding met tot op heden heel wat juridische acties tussen de ouders; een broer met ASS. Centraal stonden de relationele spanningen tussen alle partijen. Beide ouders waren bereid om mee te denken rond mogelijkheden van verdere hulpverlening. Het schools functioneren was OK (de laatste hyperventilatieaanval op school buiten beschouwing gelaten...). Door met alle actoren, inclusief cliëntstelsel samen te komen, werd de betrokkenheid van het cliëntstelsel een stuk groter. Beslissingen/afspraken werden onmiddellijk gemaakt wat in een duidelijk hulpverleningsplan resulteerde. De aanmelder had het gevoel dat er op een andere en betere manier naar de hulpvraag van de cliënt werd geluisterd. Wel was het niet evident om alle partijen snel rond de tafel te krijgen.
- Een moeder gaf aan dat haar zoon thuis gewelddadig en agressief was (fysiek geweld van zoon naar moeder). Hij hield zich niet aan de afspraken/ regels thuis. Moeder had er geen zicht op waar en bij wie haar zoon verbleef. Volgens moeder ging haar zoom om met de verkeerde vrienden. Moeder had schrik haar zoon te verliezen. De zoon kon moeilijk aangeven wat hij wou. Hij wou dat zijn moeder er was voor hem, wou meer vrijheid om te kunnen doen wat hij wou. Op school werden ook gedragsproblemen gesignaleerd. Er werden vragen gesteld bij de draagkracht van mama die er alleen voor stond in de opvoeding. Verschillende politietussenkomsten maakten dat betrokken hulpverleners in die mate verontrust waren dat een aanmelding bij de gemandateerde voorziening ernstig werd overwogen. Vanuit het netwerkoeverleg kwam er een insteek om vanuit “nieuwe autoriteit” het gezin verder te ondersteunen. Hierdoor vond het betrokken CLB nieuwe mogelijkheden om het traject met het gezin verder te zetten. Wel botsten zij op het gegeven dat dit geen kortdurende begeleiding (meer) was en werd de vraag gesteld of dit nog wel de taak kon zijn van de brede instap.

2 Getuigenissen over de good-practice Tijdstap (regio Deinze)

De Tijdstap valt onder projecten ter bevordering van de gelijke onderwijskansen. Het stelt tot doel om samen met de leerling en de context tot inzichten en handeling te komen om op een positieve manier een schoolloopbaan verder te zetten. De hoofdvraag die aan het einde van elk werkjaar gesteld wordt is: 'Hoe doen deze leerlingen het aan het einde van het schooljaar? En hoe ziet het perspectief voor september er uit?' Exemplarisch voor deze jaarlijkse evaluaties geven we hier die van het schooljaar **2015-2016** mee :

Bij één jongere is de begeleiding afgerond, we bereikten de vooropgestelde doelstellingen. Bij een andere jongere werd er gekozen voor schoolverandering in combinatie met een verhuis naar de andere ouders (gescheiden ouders). Omwille van de afstand is de begeleiding door onze dienst afgerond. Bij de 9 andere jongeren is het schooljaar goed afgerond en wordt de begeleiding verder gezet.

Wanneer we de trajecten van de jongeren inhoudelijk bekijken en ons de vraag stellen naar de meerwaarde van de Tijdstap binnen het proces van individuele casussen, komen volgende elementen naar voor:

- Voor heel wat jongeren betekent de Tijdstap meer inzicht krijgen in zichzelf en hun omgeving. 'Wie ben ik?', 'Hoe treed ik in interactie?', 'Hoe ben ik in deze negatieve spiraal terecht gekomen?', 'Waar ben ik wél goed in?', 'Wanneer is er wél een positieve klik tussen mij en mijn omgeving?'
- Naast het inzicht in zichzelf, betekent de Tijdstap vaak ook het aanleren van nieuwe vaardigheden: sociale vaardigheden, probleemoplossende vaardigheden, perspectiefname, zelfcontrole. De aangeleerde vaardigheden worden in een actieplan op maat gegoten en met ondersteuning in de context verder geoefend. Jongeren en hun context ervaren dit als zeer concreet en praktisch bruikbaar.
- Ook ouders en leerkrachten worden ondersteund in hun vaardigheden wat betreft hun opvoedkundig functioneren. 'Hoe kan men kijken naar de jongere vanuit een positieve waarderende benadering?', 'Op welke manier kan men toezicht houden?', 'Hoe werk je met straffen en belonen?'
- Bovenop het individuele traject van de leerling, de ouders en de leerkrachten zet de Tijdstap zeer sterk in op het verbinden en herstellen van deze contexten. 'Hoe kunnen partijen terug met elkaar aan de slag?', 'Hoe kan men de inzet bij de andere partij terug leren zien en waarderen?'

Wanneer de draagkracht binnen de context echter onvoldoende blijkt te zijn of nagenoeg ontbreekt, wordt samen met de jongere op pad gegaan om deze context te creëren en een toekomstig traject van wonen, vrije tijd, studie/werken ed. uit te bouwen.

- De Tijdstap is voor heel wat jongeren een eerste kennismaking met hulpverlening. Het beeldvormingsproces tijdens de dagbesteding brengt de zorgnoden van de jongeren en hun context in kaart. Meermaals blijkt uit deze fase dat doorverwijzing naar en samenwerking met meer gespecialiseerde hulpverlening aangewezen is. De Tijdstap kan in dit kader een opstap zijn naar ondermeer een kinderpsychiater, een neuroloog, het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg, het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg.

Jongeren geven aan :

'Er werd naar mij geluisterd', 'Ze luisterden altijd naar je en alles wat we deden werd gedaan op het tempo van de jongere'

'Dat ze de jongeren helpen als ze in de problemen zitten', 'Je leert het op school anders aanpakken', 'Dat ze u steunen in dingen, dat ze u gaan helpen in bepaalde zaken'

'Ik kan praten over mijn gevoelens en alles dat gebeurde en dat is handig'

'De begeleiding was goed', 'Positief: de manier van werken', 'Ik kan praten',

'Er wordt hier geluisterd naar mij', 'Ze willen mij helpen'

Ouders geven aan :

'De extra steun die gegeven wordt. Wij weten soms niet hoe het moet'

'Extra hulp bij het inzien hoe het momenteel gaat',

'Dat er wordt geluisterd naar ons (ouders) daar we ook ons verhaal kunnen doen' 'Zeer goede en concrete opvolging naar de ouders toe'

'Dat alles kan gecommuniceerd worden en samen oplossingen zoeken. Raad, steun'

Scholen geven aan dat ze tevreden zijn over de communicatie en de samenwerking. Ze getuigen dat de ondersteuning die er met het actieplan komt voelbaar is en tot resultaten leidt. De beeldvorming die gebruikt wordt in het verdere traject geeft leerkrachten inzicht, begrip en bijkomende aangrijpingspunten. Het is voor hen ook belangrijk dat de jongeren tot een beter inzicht in hun functioneren komen. Schoolmedewerkers ervaren de link met ouders en eventueel de opstap naar meer intensieve hulpverlening als sterk binnen het aanbod.